

[Sigsgaard.]

trykte folks lidelser, og for det fjerde, at disse bestræbelser koordineres internationalt. På hvert eneste af disse punkter har den danske regering svigtet næsten totalt. Må jeg spørge udenrigsministeren: Vil man blive ved med at svigte, eller hvilke ændringer skal der ske? Er der virkelig enighed i de tre regeringspartier om helt at tilside-sætte denne anbefaling fra FN's apartheid-komité?

I en udenrigsdebat bør meget af interessen koncentrere sig om udviklingen i det USA, der i så høj grad bestemmer udviklingen i Danmark. Jeg kan i og for sig nok forstå, at regeringen sjældent har noget at indvende mod den amerikanske politik; dels er små fisk jo forsigtige med at slå for meget med halen i den store rovfisks nærhed, dels er uenigheden nok ikke så stor. Danmark er ligesom USA et kapitalistisk land. Meget er forskelligt i de to lande, men ét er man enig om: at det fortsat skal være de få besiddende, der har magten over de mange besiddelsesløse; det gælder nationalt, og det gælder internationalt. Nationalt er det arbejdere og funktionærer og deres ligestillede, der holdes nede, internationalt er det de fattige lande.

Det er denne fundamentale enighed plus afhængigheden af USA, der er forklaringen på, at Danmark står på USAs side i Vietnam, og derfor vil jeg heller ikke spilde min tid på glødende appeller til regeringens gode vilje, det nytter nok for lidt. I stedet for vil jeg sige lidt om, hvad det er, det officielle Danmark på den måde er med til og siger god for.

Men der er en ting, der undrer mig: Hvordan finder regeringen egentlig ud af, hvilken gruppe af de amerikanske magthavere den skal støtte? Nu har f. eks. Mike Mansfield, den demokratiske senatsleder, erklæret krig mod det udvidede raketforsvar til hele 50 milliarder dollars. Ifølge Jyllands-Posten for den 2. i denne måned sagde senatoren, jeg citerer:

„Hvor i helvede vil det ende? Hvad skal der blive af nationen, når rustningsudgifterne forøges så meget?“

Unægtelig et godt spørgsmål. Og i går svarede Nixon, at raketprogrammet skal gennemføres. Må jeg spørge: Hvem holder regeringen med?

Dette er jo på ingen måde et rent amerikansk anliggende. Nixon sagde jo, at hidtil havde USA i for høj grad talt til og ikke med sine allierede, fra nu af skulle de tages med på råd. Hvad for et råd vil regeringen give USA om raketsystemet til de 50 milliarder dollars, og er regeringen enig med Nixon i, at USA hidtil i for høj grad har dikteret NATO-landene, hvad der skulle ske? Det siger Nixon jo nu. Men når VS tidligere har sagt det samme, at Danmark er dybt afhængigt af USA og havde mistet meget meget af sin uafhængighed, svarede regeringen harmdirrende, at det sandelig ikke var rigtigt. Nu siger Nixon det samme. Hvad nu? Har regeringen stadig ikke mærket det amerikanske pres, som Nixon nu siger at han vil lette?

USA er et dybt konfliktfyldt samfund, og selv regeringskommissioner sætter spørgsmålstegn ved landets evne til at overleve. Rent aktuelt strides to økonomiske skoler om fremtidsudsigterne. Den ene mener, der er stor risiko for en kæmpekrise i indeværende år. Sidste år var der en kapitalflugt af uhørt omfang bl. a. til Europa. Det tyder på, at der kan være noget om krisevarslerne, og samtidig betyder det, at det i forvejen stærke amerikanske økonomiske greb om de europæiske lande yderligere strammes.

Den engelske historiker Toynbee siger om USA, at det nu står for, hvad Rom stod for. Rom støttede konsekvent de rige imod de fattige i alle fremmede samfund, der hørte under dets styre, og da der altid har været mange flere fattige end rige, betød Roms politik ulighed, uretfærdighed og mindst lykke for det største antal. Toynbee siger, at Amerikas beslutning om at overtage Roms rolle har været velovervejet, og jeg er enig.

Internationalt står USA for ulighed og undertrykkelse, det samme gælder nationalt, hvor der lever én gruppe, der er den rigeste, som verden endnu har set, og en anden, der lever i elendighed og fattigdom. Sociologiske undersøgelser viser, at mellem 30 og 110 mill. amerikanere lever på eller under fattigdomsgrænsen afhængigt af definitionen. Det fattige Amerika og de grupper, der er i opposition og i dag forfølges og fængsles i USA, har aldrig kunnet regne med sympati og forståelse fra det Dan-